

AUGLÝSING

87

16. júní

um viðauka við reglugerð nr. 140 5. ágúst 1941, um breyting á reglugerð um notkun bátabryggjunnar í Ólafsfirði, nr. 138 25. júlí 1939.

Við reglugerðina bætist: Hreppsnefnd er heimilt að hækka öll bryggjugjöld og gjöld til hafnarsjóðs samkvæmt reglugerð þessari um allt að 50%, án þess að samþykki sýslunefndar eða ráðuneytis komi til.

Reglugerðarviðauki þessi staðfestist hér með samkvæmt lögum nr. 76 14. nóvember 1917, til þess að öðlast þegar gildi og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 16. júní 1942.

F. h. r.

Vigfús Einarsson.

Páll Pálmason.

REGLUGERÐ

88

18. júní

fyrir vatnsveitu Hríseyjarkauptúns.

1. gr.

Öll framkvæmdarstörf, er vatnsveituna snerta, annast vatnsveitunefnd. Skal hún skipuð þrem mönnum, heimilisföstum í Hrísey, og tilnefnir hreppsnefnd einn þeirra, en hinir tveir skulu kosnir á miðsvetrarfundum hreppsins ár hvert.

Vatnsveitunefndin annast bókhald vatnsveitunnar og innheimtu vatnsskatts og fær fyrir það þóknun, er ákveðin skal á miðsvetrarfundum ár hvert. Nefndin getur falið einum manni úr sínum flokki störf þessi, en bera skal hún ábyrgð á störfum þess manns í þágu vatnsveitunnar.

2. gr.

Af öllum húsum í kaupúninu, sem virt eru til fasteignamats og vatni er veitt í og standa á svæðinu frá Stekkjarnesi að Saltnesi og lægra en vatnsþróin, skal greiða vatnsskatt, enda eiga húseigendur rétt á að fá vatnsæð lagða að húsvegg, ef íbúð er í húsinu eða ef fiskverkun eða sildarverkun fer þar fram. Skatturinn skal lagður á eftir hinni lögskipuðu fasteignamatsvirðingu húsanna, að undanskildu virðingarverði lóðanna.

3. gr.

Vatnsskatt skal greiða af öllum húseignum á vatnsveitusvæðinu, þeim er vatn nota, og 2. gr. heimilar, og má eigi fara fram úr 6% af fasteignamatsverði hvernar húseignar. Aukagjald má leggja á þá, sem nota vatn til annars en heimilisþarfa og gjaldskrá nær eigi til.

4. gr.

Vatnsveitunefnd er heimilt að setja vatnsmæla við sildar- eða fiskverkunarstöðvar, ef henni þykir ástæða til, enda greiði stöðvareigandi 12 kr. á ári í mælisgjald og greiðist sérstakt gjald fyrir hverja smalest vatns, sem er fram yfir venjulega notkun á tunnu sildar, kjöts eða á skippund, samkvæmt gjaldskránni.

88

18. júní

5. gr.

Fyrir vatn til skipa skal greiða samkvæmt gjaldskránni, enda hafi enginn leyfi til þess að selja vatn eða gefa. Afhendingarmanni vatns í skip skal greiða þóknun eftir ákvörðun vatnsveitunefndar og hreppsnefndar. Enginn má setja hreyfivélar í samband við vatnsæðarnar. Skip, sem vatnsveitan hefur afhent vatn, má ekki, að viðlögðum sektum, fara af höfninni fyrr en vatnið er greitt, nema að gjaldfrestur hafi verið veittur.

6. gr.

Allir, sem eiga hús eða verkunarstöðvar, þar sem verkaður er fiskur eða sild á svæðinu, sem um getur í 2. gr. reglugerðarinnar, skulu skyldir að greiða vatnsskatt án tillits til þess, hvort þeir nota vatn eða ekki, þó ekki fyrr en vatnsæð er lögð að húsum þeirra eða verkunarstöðvum.

7. gr.

Ef tekjur vatnsveitunnar hrökkva ekki fyrir gjöldum, getur vatnsveitunefnd, í samráði við hreppsnefnd, hækkað vatnsskattinn um allt að 50%.

8. gr.

Gjalddagi skal ákveðinn í gjaldskrá.

Vatnsskatt má taka lögtaki. Skatturinn nýtur lögeðsréttar í húseigninni næstu 2 ár eftir gjalddaga með forgöngurétti fyrir hvers konar samningsveði og aðfararveði.

9. gr.

Hreppsnefnd og vatnsveitunefnd löggilda vatnsvirkja, er þær telja hæfa, svo marga, er þeim þurfa þykir, til þess að leggja aukavatnsæðar, er vatnsveitan eða einstakir menn eiga að kosta og setja þær í samband við vatnsæðar þorpsins og skulu þeir skyldir að fara eftir reglum þeim, er vatnsveitunefnd setur. Engir aðrir en þeir, sem þannig hafa fengið löggildinguna, mega leggja æðar frá vatnsveitunni í hús eða um þau eða gera breytingar á vatnsæðunum.

10. gr.

Skylt skal hverjum húsráðanda og hverjum þeim, er vatnsæð hefur, að halda vatnsæðum sínum vel við og láta tafarlaust gera við þær, ef leki kemur að þeim eða þær bila. Hann skal sérstaklega gæta þess, að ekki frjósi í æðunum. Enginn má eyða vatni að óþörfu.

11. gr.

Vatnsveitunefnd, umsjónarmanni og löggiltum vatnsvirkjum, er heimilt að fara um hús manna, þar sem vatnsæðar liggja, til þess að athuga þær og tæki þau, er sett eru í samband við þær. Ef þeim þykir úthúnaði að einhverju ábótavant, skal tafarlaust bætt úr því á kostnað eiganda.

12. gr.

Vatnsveitunefnd er heimilt að loka vatnsæðum fyrir þeim, er vanrækja að gera við leka á pípum eða tækjum, sem eru í sambandi við þær, eða eyða vatni að óþörfu, og enn fremur fyrir þeim, sem ekki greiða vatnsskatt, efni, vinnu eða annað, sem vatnsveitan leggur til, á réttum gjalddaga. Fullan vatnsskatt ber að greiða einnig fyrir þann tíma, sem vatnsæðum er lokað sökum bilana eða annarra ófyrirsjáanlegra forfalla.

13. gr.

Brot gegn reglugerð þessari varða sektum, samkvæmt ákvæðum vatnalaga nr. 15 1923.

14. gr.

Mál út af brotum á reglugerð þessari skal fara með sem almenn lögglumál.

18. júní

Reglugerð þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli. Jafnframt fellur úr gildi reglugerð nr. 34 11. júní 1936, um sama efni.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 18. júní 1942.

Jakob Möller.

Páll Pálmason.

GJALDSKRÁ

fyrir vatnsveitu Hríseyjarkauptúns.

18. júní

1. liður.	Frosin sild	kr. 0.20	fyrir 100 kg
2. —	Saltsild	— 0.15	— tunnu
3. —	Grálúða	— 0.30	— —
4. —	Fiskur saltaður og hertur	— 0.35	— skippund
5. —	Fiskur innlagður í skip	— 0.04	— 100 kg
6. —	Vatnssalerni	— 5.00	— hvert
7. —	Baðker	— 5.00	— —
8. —	Kýr	— 6.00	— hverja
9. —	Hestar	— 6.00	— hvern
10. —	Kindur	— 0.15	— hverja
11. —	Kindur þar sem vatn er í húsi	— 0.25	— —
12. —	Svin	— 6.00	— hvert
13. —	Minkar	— 0.20	— hvern
14. —	Vatn til skipa	— 3.00	— smálest
15. —	Vatn til skipa minnsta gjald	— 7.20	
16. —	Vatnsskattur á sjóhúsibúð	— 5.00	á mánuði
17. —	Vatnssala samkv. 4. gr.	— 0.30	- smálest
18. —	Vökvun í garða er óheimil, nema með sérstöku leyfi og gjaldi.		
19. —	Lágmarksskattur á hús sé kr. 15.00, þar sem ein fjölskylda er í húsi, annars kr. 10.00 á fjölskyldu, þar sem fleiri búa.		
20. —	Gjalddagar skulu vera tveir á ári. 1. júní skal greiða helming af föstum vatnsskatti og helming af áætluðum skatti af þegar veiddum aflu. 1. október greiðist það, sem þá stendur eftir af skattinum.		

Gjaldskrá þessi staðfestist hér með samkvæmt vatnalögum nr. 15 20. júní 1923, til þess að öðlast gildi þegar í stað og birtist til eftirbreytni öllum þeim, sem hlut eiga að máli.

Atvinnu- og samgöngumálaráðuneytið, 18. júní 1942.

Jakob Möller.

Páll Pálmason.